

Jakab apostolnak közönséges levele

1.

1. Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözlétemet.

1 Pét. 1,1.

2. Teljes örömmel tartásatok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

1 Pét. 1,6., Róm. 5,3.

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Róm. 5,3.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül.

5. Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki.

Márk. 11,24., Péld. 2,6.

6. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert a ki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tova hány.

Mát. 21,21., Márk. 11,24.

7. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;

8. A kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember.

Jak. 4,8.

9. Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú atyafi az ő nagyságával;

Jak. 2,5.

10. A gazdag pedig az ő alacsonyságával: mert elmúlik, mint a fűnek virága.

Ésa. 40,6., 1 Pét. 1,24.

11. Mert felkél a nap az ő hévségével, és megszáritja a fűvet; és annak virága elhull, és ábrázatának kedvessége elvész: így hervad el a gazdag is az ő útjaiban.

Ésa. 40,6., Ésa. 40,7., Zsolt. 102,12.

12. Boldog ember az, a ki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, a mit az Úr ígért az őt szeretőknek.

Jak. 5,11., 2 Tim. 4,8.

13. Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszszággal nem kísérhető, ő maga pedig senkit sem kísért.

14. Hanem mindenki kísértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

15. Azután a kívánság megfogánván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

Róm. 5,12., Róm. 6,23., Róm. 7,10.

16. Ne tévelyegjétek szeretett atyámfiai!

17. Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

1 Ján. 1,5.

18. Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk.

Ján. 1,13., 1 Pét. 1,23.

19. Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.

Péld. 17,27., Péld. 17,28., Préd. 7,9.

20. Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja.

Eféz. 4,26.

21. Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszszágnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott ígét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket.

Kol. 3,8., Kol. 3,9., 1 Pét. 2,1., Róm. 1,16.

22. Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Mát. 7,26., Róm. 2,13.

23. Mert ha valaki hallgatója az ígének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, a ki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

25. De a ki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad a mellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.

Jak. 2,12., Róm. 8,2., Ján. 13,17.

26. Ha valaki istentisztlőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló.

Zsolt. 34,14.

27. Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.

2.

1. Atyámfiak ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, a mely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban.

Jak. 2,9., 1 Kor. 2,8.

2. Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, bemegy pedig egy szegény is szennyes ruhában;

3. És rátekinttek arra, a kin a fényes ruha van, és azt mondjátok néki: Te ülj ide szépen; és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé:

4. Nem mondatok-é ellent magatoknak, és nem lettek-é gonosz gondolkozású birákká?

5. Halljátok meg szeretett atyámfiak, avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, a melyet azoknak ígért, a kik őt szeretik?

1 Kor. 1,26., Luk. 12,21.

6. Ti pedig meggyaláztátok a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-é rajtatok, és nem ők hurcolnak-é titeket a törvény elé?

7. Nem ők káromolják-é azt a szép nevet, a melyről neveztetek?

8. Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint: Szeressed felebarátodat, mint tenmagadat, jól cselekesztek.

3 Móz. 19,18.

9. De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mint annak megrontói.

5 Móz. 1,17.

10. Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.

Mát. 5,19.

11. Mert a ki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodol, de ölsz, törvénszegővé lettél.

2 Móz. 20,13., 2 Móz. 20,14.

12. Úgy szóljatok és úgy cselekedjétek, mint a kiket a szabadság törvénye fog megítélni.

Jak. 1,25.

13. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, a ki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen.

Mát. 5,7., Mát. 18,30., Mát. 18,34., Mát. 25,45., Mát. 25,46.

14. Mi a haszna, atyámfiak, ha valaki azt mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy megtarthatja-é őt a hit?

Jak. 2,17., Mát. 7,21.

15. Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül,

Luk. 3,10., Luk. 3,11.

16. És azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjetek el békességgel, melegedjétek meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nékik, a mikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna?

1 Ján. 3,17.

17. Azonképen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában.

18. De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.

Gal. 5,6.

19. Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.

5 Móz. 6,4., Márk. 1,24.

20. Akarod-é pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt?

21. Avagy Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazított-é meg, felvivén Izsákot, az ő fiát az oltárra?

22. Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit;

23. És beteljesedett az Írás, a mely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonított neki igazságul, és Isten barátjának neveztetett.

1 Móz. 15,6., Ésa. 41,8.

24. Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán hitből.

25. Hasonlatosképen pedig a tisztátalan Ráháb is, avagy nem cselekedetekből igazított-é meg, a mikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta ki?

Zsid. 11,31., Józs. 2,4., Józs. 2,15.

26. Mert a miképen holt a test lélek nélkül, akképen holt a hit is cselekedetek nélkül.

Jak. 2,17., Jak. 2,20.

3.

1. Atyámfiak, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk leszen.

2. Mert mindnyájan sokképen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.

3. Ímé a lovaknak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, és az ő egész testüket igazgatjuk.

4. Ímé a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtatnak, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordíthatnak, a hová a kormányos szándéka akarja.

5. Ezenképen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!

6. A nyelv is tűz, a gonoszságunk összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba borítván a gyehennától.

Mát. 15,11., Mát. 15,18., Mát. 15,19., Mát. 12,36., Mát. 12,37.

7. Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké és vízieké megszelidíthető és megszelidített az emberi természet által:

8. De a nyelvet az emberek közül senki sem szelidítheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes.

Zsolt. 140,4.

9. Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, a kik az Isten hasonlatosságára teremtettek:

Péld. 18,21., 1 Móz. 1,27.

10. Ugyanabból a szájból jó ki áldás és átok. Atyámfiak, nem kellene ezeknek így lenni!

11. Vajjon a forrás ugyan abból a nyílásból csörgedeztet-é édest és keserűt?

12. A vagy atyámfiak, teremhet-é a fügefafa olajmagvakat, vagy a szőlőtő fügét? Azonképen egy forrás sem adhat sós és édes vizet.

Mát. 7,16., Mát. 7,18.

13. Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével.

5 Móz. 1,13., Jak. 2,18.

14. Ha pedig keserű irigység és czivódás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen.

Eféz. 4,31.

15. Ez nem az a bölcsesség, a mely felülről jó, hanem földi, testi és ördögi.

Jak. 1,5., Jak. 3,17., Gal. 5,19., Gal. 5,21.

16. Mert a hol irigység és czivakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van.

17. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató.

18. Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, a kik békességesen munkálkodnak.

4.

1. Honnét vannak háborúk és harczok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, a melyek a ti tagjaitokban vitézkednek?

1 Pét. 2,11., Róm. 7,23.

2. Kívántok valamit, én nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincsen semmitek, mert nem kéritek.

3. Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.

Jak. 1,6., Jak. 1,7., Mát. 7,7.

4. Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? A ki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.

Luk. 6,26., Róm. 8,7., 1 Ján. 2,15.

5. Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irigységre kívánkozik a lélek, a mely bennünk lakozik?

1 Móz. 6,5., 2 Móz. 20,5., 4 Móz. 11,29., Mát. 6,24.

6. De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

Péld. 3,34., Jób. 22,29., Mát. 23,12., 1 Pét. 5,5.

7. Engedelmeskedjétek azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.

Eféz. 6,12., 1 Pét. 5,6.

8. Közeledjétek az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek.

Zak. 1,3., Ésa. 1,16.

9. Nyomorkodjatok és gyászoljatok és sírjatok; a ti nevetéstek gyászra forduljon, és örömtök szomorúságra.

10. Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket.

1 Pét. 5,6.

11. Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. A ki megszólja atyjafiát, és a ki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek.

12. Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni: kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat?

Mát. 7,1., Mát. 10,28., Róm. 2,1., Róm. 14,4.

13. Nosza immár ti, a kik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendő, és kalmárkodunk, és nyerünk;

Péld. 27,1.

14. A kik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életek? Bizony pára az, a mely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik.

Luk. 12,20.

15. Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni.

Csel. 18,21.

16. Ti ellenben elbizakodottságtokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz.

17. A ki azért tudna jól cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak.

Luk. 12,47.

5.

1. Nosza immár ti gazdagok, sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, a melyek elkövetkeznek reátok.

Luk. 6,24.

2. Gazdagságotok megrothadt, és a ruháitok moly ette meg;

Mát. 6,19.

3. Aranyotokat és ezüstötöket rozsdá fogta meg, és azok rozsdája bizonyosság ellenetek, és megemészti a ti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokban!

4. Ímé a ti mezőiteket learató munkások bére, a mit ti elfogtatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez.

3 Móz. 19,13., 5 Móz. 24,14., 5 Móz. 24,15.

5. Dózsöltetek e földön és dobzódtatok; szívetek legeltettétek mint áldozás napján.

Luk. 16,19., Luk. 16,25., Jer. 12,3.

6. Elkárhoztattatok, megöltétek az igazat; nem áll ellent néktek.

7. Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg reggeli és estveli esőt kap.

Luk. 21,19., Zsid. 10,36.

8. Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.

9. Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: ímé a Bíró az ajtó előtt áll.

10. Például vegyéték, atyámfiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, a kik az Úr nevében szólottak.

Mát. 5,12.

11. Ímé, boldogoknak mondjuk a túrni tudókat. Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes.

Jób. 1,21.

12. Mindeneknek előtte pedig ne esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se semmi más esküvéssel. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem; hogy kárhoztatás alá ne essetek

Mát. 5,34., Mát. 5,37.

13. Szenved-é valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-é valakinek? Dícséretet énekeljen.

Zsolt. 50,15., Eféz. 5,19., Kol. 3,16.

14. Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében.

Márk. 6,13.

15. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.

Márk. 16,18.

16. Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.

Eféz. 6,18., Zsolt. 145,18.

17. Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kéré, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig:

1 Kir. 17,1., Luk. 4,25.

18. És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét.

19. Atyámfiai, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki,

Gal. 6,1.

20. Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.

Zsolt. 51,15., Péld. 10,12., 1 Pét. 4,8.